دَ یعقُوب عام خط

یعقُوب باب ۱

سلام

۱ دَ خُدائے اَؤ دَ مالِک عیسیٰ مسیح غُلام دَ یعقُوب له طرفه،هغه دولسو واړو قبیلو ته چه ځائے په ځائے
اوسیږی،ټولو ته دِ سلام وی.

ایمان اَؤ حکمت

۲ اَئے زما ورُوڼو! هر کله چه تاسو په قِسما قِسم آزمیښتُونو کښے راګیر شئ نو ډیر په خوشحالئ ئے
زغمئ. ۳ ځکه چه تاسو ته معلُومه ده چه دا ستاسو دَ ایمان په آزمیښت کښے صبر پیدا کوی. ٤ اَؤ صبر
خپل کار پُوره کوی دَ دے دَ پاره چه تاسو پُوره اَؤ کامِلان شئ اَؤ په تاسو کښے دِ دَ هیڅ خبرے کمے
پاتے نهٔ شی. ٥ خو که په تاسو کښے په چا کښے دَ حِکمت کمے وی نو هغه دِ ئے دَ خُدائے نه غواړی
چه بغیر دَ ملامتولو نه ئے هر چا ته پُوره په فیاضئ ورکوی،نو هغهٔ ته به هم ورکولے شی. ٦ خو سوال دِ
په ایمان سره کوی اَؤ هیڅ شک دِ نهٔ کوی ځکه چه شک کوُونکے دَ سمندر دَ هغه چپو په مِثال دے
کُومے چه دَ هوا په زور ښکته اَؤ پورته کیږی. ۷ داسے سړے دِ دا نهٔ ګنی چه ګنی ما ته به دَ مالِک نه
څهٔ په لاس راشی. ۸ هغه سړے دوه زړیه وی اَؤ هغه په خپلو خبرو ټینګ نهٔ وی.

غریبی اَؤ امیری

۹ غریب ورور دِ په خپله اُوچته مرتبه فخر وکړی، ۱۰ اَؤ دولتمند دِ په خپل ادنیٰ حالت،ځکه چه هغه به
لکه دَ وښو دَ ګُل تیر شی. ۱۱ ځکه چه دَ نمر په راختو نمر تاؤجن وی چه واښهٔ اَؤ ګُلونه ریژوی اَؤ هغے
ښائیست نهٔ پاتے کیږی،دغه شان دولتمند به هم سره دَ خپل کاروبار دَ خاورو سره خاورے شی.

آزمیښت اَؤ لمسُون

۱۲ بختور دے هغه سړے چه آزمیښت زغمی،هر کله چه هغه وآزمائیلے شو نو دَ ژوندُون هغه تاج به
حاصلوی چه مالِک دَ خپلو مئینو سره وعده کړے وه. ۱۳ هر کله چه څوک وآزمئیلے شی نو دا دِ ونهٔ
وائی چه ”په ما دا آزمیښت دَ خُدائے دَ طرفه وُو،“ځکه چه نهٔ خو خُدائے په بدئ آزمئیلے شی اَؤ نهٔ
خُدائے څوک آزمئی. ۱٤ په حقیقت کښے هر سړے هغه وخت آزمائیلے شی کله چه دَ هغهٔ خپل بد
خواهش په دوکه ورکولو هغه ونښلوی. ۱٥ نو بیا دَ هغهٔ بد خواهش اُمیدوار شی اَؤ ګُناه ترے نه پیدا شی
،اَؤ چه ګُناه زیاته شی نو مرګ پیدا کوی.

۱٦ اَئے زما خوارو ورُوڼو! غُلیږئ مه. ۱۷ هر ښهٔ بخشش اَؤ هر کامِل اِنعام دَ آسمان نه راځی اَؤ دَ خُدائے
نه مُوندلے کیږی چه دَ نمر سپوږمئ اَؤ دَ ستورو پیدا کوُونکے دے. په هغهٔ کښے نهٔ خو څهٔ تبدیلی راځی
اَؤ نهٔ دَ ګردش له عمل روښانه کیږی اَؤ نهٔ تیارهٔ کیږی. ۱۸ هغهٔ په خپله مرضئ مُونږ دَ حق کلام په وسیله
پیدا کړلُو چه دَ هغهٔ په مخلُوقاتو کښے مُونږ یو قِسم وړُومبئ میوه شو.

کلام آؤریدل اَؤ پرِ عمل کول

۱۹ اَئے زما ورُوڼو! دا خبره تاسو ته معلُومه ده،نو هر څوک دِ په آؤریدو کښې تیز آو په وینا کښې قلاره اَؤ
په غُصه کښې سوړ وی. ۲۰ ځکه چه دَ اِنسان قهر دَ خُدائے دَ صداقت کار نۀ شی کولے. ۲۱ تاسو ځکه
ټول پلیتوالے اَؤ دَ بدئ ګند لرے کړئ،اَؤ هغه کلام ډیر په عاجزئ سره قبُول کړئ چه په زړۀ کښې کرلے
شوے اَؤ تاسو له خلاصُون درکولے شی.

۲۲ خو په کلام عمل کوُونکی جوړ شئ،نۀ چه تش آؤریدُونکی چه ځان په دوکه ساتی. ۲۳ ځکه چه هغه
څوک چه دَ کلام آؤریدُونکی دی اَؤ عمل پرے نۀ کوی،هغه دَ هغه سړی په شان دے څوک چه خپل
شکل په آئینه کښې وګوری. ۲۴ هر کله چه هغه خپل ځان ووینی اَؤ لاړ شی نو سمدستی دا هیر کړی
چه زۀ څنګه وم. ۲۵ خو کُوم سړے چه دَ آزادئ په کامل شریعت په غور سره ګوری،هغه به خپل کار
کښې بختور وی،ځکه چه هغه چه څۀ واؤری نو هیروی ئے نه،خو عمل پرے کوی.

۲۶ څوک چه ځان دینداره ګڼی اَؤ بیا هم خپله ژبه په قابُو کښې نۀ ساتی،هغه خپل ځان ته دوکه
ورکوی،نو دَ هغۀ دینداری باطله ده. ۲۷ زمُونږ دَ خُدائے اَؤ پلار په نِزد خالصه اَؤ بے عیبه دینداری دا ده
چه دَ یتیمانو اَؤ کونډو دَ مُصیبت په وخت دَ هغوئ پالنه وکړئ اَؤ خپل ځان دَ دُنیا نه بے داغه ساتئ.

یعقُوب باب ۲

دَ طرف دارئ په خلاف خبردارے

۱ اَئے زما ورُوڼو! تاسو چه په مالِک عیسیٰ مسیح ایمان راوړے دے څوک چه دَ جلال خاوند دے،نو بیا
طرفداری مه کوئ. ۲ ولے چه که یو سړی دَ سرو زرو ګوته اَؤ ښائسته جامے آغوستے وی اَؤ ستاسو دَ
عبادت ځائے ته راشی اَؤ یو غریب سړی په شلیدلو جامو کښې، ۳ نو تاسو دَ هغه ښائسته جامو دَ خاوند
لحاظ کوئ اَؤ هغه ته ووایئ چه ”راځئ تاسو په دے سم ځائے کښې کښینئ،“اَؤ غریب سړی ته ووایئ
چه ”ته هلته ودریږه،یا زما دَ پښو دَ څوکئ سره کښېنه“ ۴ نو آیا دا تاسو په خپلو کښې طرفداری ونۀ
کړه؟ اَؤ دَ بدنیتئ مُنصفان نۀ شوئ؟

۵ اَئے زما خوږو ورُوڼو! زما واؤرئ،ولے خُدائے دَ دے دُنیا خواران غوره کړی نۀ دی څۀ،یعنے هغه
خواران چه دَ ایمان سره دولتمند دی،چه هغوئ دَ هغۀ سره په بادشاهئ کښې شریک شی،چه خُدائے دَ
هغوئ سره لوظ کړے دے چه ورسره مینه کوی؟ ۶ تاسو خو دَ غریب سړی سپکاوے وکړو. آیا دولتمند
په تاسو ظلمُونه نۀ کوی؟ اَؤ آیا هغوئ تاسو عدالتُونو ته نۀ راکاږی؟ ۷ آیا هغوئ دَ هغه بزرګ په خوږ نُوم
کُفر نۀ غروی دَ چا نُوم چه تاسو ته درکړے شوے دے.؟

۸ نو بیا هم که تاسو دَ کتابِ مُقدس په مُطابق هغه شاهی شریعت پُوره کوئ چه وائی چه: «دَ خپل
ګاونډی سره دَ خپل ځان په شان مینه کوئ،» نو ښۀ کوئ. ۹ خو که چرے تاسو طرفداری کوئ نو ګُناه

کوئ اَوْ دَ شریعت له مخه مُجرمان یئ. ۱۰ ځکه چه چا په ټول شریعت عمل وکړو اَوْ صرف په یوه خبره
کښې ئے هم خطا وکړه نو هغه په ټولو خبرو کښې ګُناه ګار شو. ۱۱ ځکه چه چا چه دا وفرمائیل چه
«زِنا مه کوئ،» نو هغهٔ دا هم فرمائیلی دی چه «خُون مه کوئ»،نو که تاسو زِنا ونهٔ کړه ولے خُون مو
وکړو،نو شریعت ماتوئ. ۱۲ اَوْ تاسو دَ هغه خلقو په شان کلام اَوْ عملُونه هم کوئ دَ چا چه به دَ آزادئ دَ
شریعت په مُطابق اِنصاف کیږی. ۱۳ ځکه چه چا چه رحم ونهٔ کړو نو په هغهٔ هم دَ اِنصاف په مُطابق
رحم نهٔ کیږی. بیا هم رحم په اِنصاف غالب راځی.

ایمان اَوْ عملُونه

۱۴ اَئے زما ورُونړو! که څوک ووائی چه زهٔ ایماندار یم خو عمل نهٔ کوی نو فائده ئے څهٔ؟ آیا داسے ایمان
هغهٔ له خلاصُون ورکولے شی څهٔ؟ ۱۵ چه څوک ورور یا خور دَ جامو اَوْ دَ خوراک حاجتمند وی، ۱۶ اَوْ
بیا هم تاسو ورته وایئ چه”په خیر لاړ شه،تود اَوْ موړ اوسه،“خو چه کُوم څیزُونه هغهٔ ته په کار وی،هغه
ورنهٔ کړئ نو فائده ئے څهٔ؟ ۱۷ دغه شان ایمان هم دے،که دَ دے سره عمل نهٔ وی نو هغه ایمان مړ
دے.

۱۸ بلکه څوک دا وئیلے شی چه ”تهٔ اِیماندار یئے اَوْ زهٔ عمل کوُونکے.“ ته خپل ایمان بغیر دَ عمل نه ما
ته څرګند کړه اَوْ زهٔ به خپل ایمان په عمل تا ته څرګند کړم. ۱۹ تهٔ په دے خبره ایمان لرے چه خُدائے
یکی یو دے. خیر دا ښهٔ کوے! شیطانان هم دا ایمان لری اَوْ ویرے نه رپیږی. ۲۰ خو اَئے بیکاره سړیه!
آیا تهٔ په دے هم نهٔ پوهیږے چه دَ عمل نه بغیر ایمان بے کاره دے؟ ۲۱ نو هر کله چه زمُونږ نیکهٔ اِبراهیم
خپل زوئے اِسحاق په قُربانګاه دَ قُربانی په طور پیش کړو نو آیا هغه په عمل سره صادِق نهٔ شو؟ ۲۲ نو بیا
تا وکتل چه ایمان د هغهٔ دَ عمل سره یو ځائے اثر وکړو اَوْ دَ عمل سره ایمان کامل شو. ۲۳ اَوْ دَ کِتاب
مُقدس هغه کلام پُوره شو چه «اِبراهیم په خُدائے ایمان راوړو اَوْ دا دَ هغهٔ دَ پاره په صداقت حساب
شو،» اَوْ هغه خلیل الله وبللے شو. ۲۴ نو بیا تاسو وینئ چه اِنسان تش په ایمان نه،بلکه په عمل صادِق
کیږی.

۲۵ هم دغه شان راحبے کنجرئ هم چه هر کله هغه جاسُوسان په خپل کور کښې ایسار کړل اَوْ په بله
لار ئے رُخصت کړل،نو آیا په عمل صادِقه نهٔ شوه؟

۲۶ غرض دا چه څنګه چه بدن بغیر دَ رُوح نه مړ دے هم هغه شان ایمان هم بغیر دَ عمل نه مړ دے.

یعقُوب باب ۳

ژبه

۱ اَئے زما ورُونړو! له تاسو نه ډِیر اُستاذان جوړ نهٔ شی ځکه چه تاسو خبر یئ چه مُونږ چه اُستاذان یُو
،سخته سزا به مُومو. ۲ ځکه چه مُونږ ټول اکثر غلطئ کوُو،که څوک په خپلو خبرو کښې غلطی نهٔ کوی
نو هغه کامل دے اَوْ ټول بدن په قابُو کښې ساتلے شی. ۳ هر کله چه مُونږ دَ قابُو کولو دَ پاره دَ آسونُو په

خُلو کښې قيزې اچوُو نو دَ هغوئ ټول بدن هم کرځولې شُو. ٤ کورئ،سمندری جهازُونه اګر که ډير
لوئې لوئې وی اؤ په تيزو بادونو چلولې شی خو بيا هم دَ يو ورکوټی سُکان په وجه دَ ماڼکی دَ مرضئ په
مُطابق ګرزولې شی. ٥ هم دغه شان ژبه هم يو ورکوټې اَندام دے اَؤ ډيرے غټے خبرے کوی.

ګورئ! په يو ورکوټی بخری سره په ځومره لوئې ځنګل کښې اور ولګی. ٦ اَؤ ژبه هم يو اور دے،دا
زمُونږ په اَندامُونو کښې دَ شرارت يوه دُنيا ده،اَؤ په ټول وجُود کښې بدی پيدا کوی اَؤ زمُونږ په ټول
ژوندُون کښې اور لګوی،اَؤ په خپله دَ دوزخ دَ اور نه بليږی. ٧ ځکه چه هر قِسم ځنګلی ځناور،مارغان
،چينجی مينجی اَؤ دريابی ځناور خو دَ اِنسان په قابُو کښې راتلې شی اَؤ راغلی هم دی، ٨ خو هيڅوک
ژبه په قابُو کښې نۀ شی راوستلې. هغه يوه بلا ده چه چرے ايساريږی نه،دَ مرګ کوُونکی زهر نه ډکه ده.
٩ هم په دے مُونږ دَ مالِک اَؤ پلار ثنا کوُو،اَؤ هم په دے بنی آدمو ته چه دَ خُدائے په صُورت پيدا شوی
دی،ښيرے کوُو. ١٠ دَ يکی يوے خُلے نه مُبارکی خبرے اَؤ ښيرے راوزی. اَئے زما ورُوڼو! داسے نۀ دی
په کار. ١١ آيا دَ چينے دَ يکی يوے خُلے نه خوږے اَؤ تروے اوبۀ اوزی څۀ؟ ١٢ اَئے زما ورُوڼو! آيا دا
اينځير په ونه کښې شُون،اَؤ په انګُور کښې اِنيځير پيدا کيدے شی څۀ؟ هم دغه شان دَ مالګينے چينے نه
خوږے اوبۀ نۀ شی راوتلې.

دَ آسمانُونو حِکمت

١٣ په تاسو کښې څوک هوښيار اَؤ پوهه شته دے؟ هغه دِ په خپلو کارُونو دَ نيک چال چلن په وسيله اَؤ
عاجزئ سره دِ دا خبره ثابته کړی،يعنے داسے عاجزی چه دَ حِکمت نه پيدا کيږی. ١٤ خو که تاسو په
خپلو زړُونو کښې سخته کينه اَؤ خود غرضی لرئ نو فخر مه کوئ اَؤ مه دَ حق برخلاف دروغ وايئ. ١٥
دا هغه حِکمت نۀ دے کُوم چه له آسمان نه راکُوزيږی بلکه دُنياوی،نفسانی اَؤ شيطانی دے. ١٦ ځکه
چه هر چرته چه کينه اَؤ خودغرضی وی،هلته فساد اَؤ هر قِسم بدکار هم کيږی. ١٧ خو چه کُوم حِکمت
له آسمان نه راځی،اول خو هغه پاک وی،بيا صُلح خوښوُونکے،نرم مزاجه،تربيت خوښوُونکے،رحکم
کوُونکے اَؤ دَ ښو ميوو نه ډک،ناطرفداره اَؤ بے ريا. ١٨ اَؤ صُلح کوُونکی دَ صُلح سره داسے تُخم کری
چه دَ صداقت ميوے ترے پيدا کيږی.

يعقُوب باب ۴

دَ دُنيا سره دوستی کوئ

١ په تاسو کښې جنګ جګړے له کُومه راغلے؟ آيا دَ هغه خواهشاتو نه نۀ دی کُوم چه ستاسو په اَندامُونو
کښې فساد کوی؟ ٢ تاسو چه دَ کُوم څيز خواهش کوئ خو تاسو ته په لاس نۀ درځی،ځکه خُون کوئ
اَؤ کينه لرئ خو هيڅ حاصلولې نۀ شئ. تاسو نښلئ،جنګيږئ،خو تاسو ته ځکه نۀ ملاويږی چه له خُدائے
نه ئے غواړئ. ٣ تاسو ئے غواړئ اَؤ مُومئ ئے نه،دا ځکه چه په بد نيت ئے غواړئ،چه په خپل عيش و
عشرت ئے ولګوئ. ٤ اَئے بے وفا خلقو! آيا تاسو ته معلُومه نۀ ده چه دَ دُنيا سره دوستی لرل دَ خُدائے
سره دُښمنی کول دی؟نو بيا چه څوک دَ دُنيا دوست جوړيدل غواړی،هغه خپل ځان دَ خُدائے دُښمن

کوی. ۵ آیا تاسو دا گڼئ چه مُقدس کِتاب بے فائدے وائی چه خُدائے هغه رُوح چه زمُونږ په زړُونو کښے
اچولے دے،هغه دَ حسد خواهش لری څهٔ؟ ٦ بلکه زیات فضل ورکوی،نو ځکه دا وائ چه «خُدائے دَ
کبرژنو مُقابله کوی خو عاجزانو ته فضل وربخښی.»

٧ نو بیا دَ خُدائے تابع شئ،اَوْ دَ اِبلیس مُقابله وکړئ نو هغه به درنه وتښتی. ٨ که تاسو خُدائے ته ورنزدے
شئ نو هغه به تاسو ته رانزدے کیږی. اَئے گُناه گارانو! خپل لاسُونه دَ بدو کارُونو نه صفا کړئ اَوْ اَئے
دوه زړیو سړو! خپل زړُونه پاک کړئ. ٩ اَفسوس اَوْ ویر وکړئ اَوْ ژاړئ،ستاسو خندا دِ په ویر بدله شی اَوْ
ستاسو خوشحالی دِ په غم! ١٠ دَ مالِک په وړاندے عاجز شئ اَوْ هغه به تاسو سربلند کړی.

په ورور اِلزام لگول

١١ اَئے ورُوڼو! په یو بل پسے خبرے مه کوئ. څوک چه په خپل ورور پسے خبرے کوی یا په خپل ورور
اِلزام لگوی،هغه دَ شریعت بد وائی اَوْ په شریعت اِلزام لگوی،اَوْ که تهٔ په شریعت اِلزام لگوے نو په
شریعت عمل کوُونکے نه،بلکه په هغهٔ قاضی شوے. ١٢ خو دَ شریعت ورکوُونکے اَوْ قاضی خو یکی یو
دے چه دَ بچ کولو اَوْ دَ هلاکولو توان لری،خو تهٔ څوک ئے چه په خپل گاونډی اِلزام لگوے؟

دَ فخر په خلاف خبرداری

١٣ تاسو چه دا وائ چه”مُونږ به نن یا صبا فلانکی ښار ته لاړ شُو اَوْ هلته به یو کال ایساریږُو اَوْ په
سوداگرئ کښے به گټه کوُو،“ ١٤ اَوْ په دے نهٔ یئ خبر چه صبا به څهٔ کیږی،ستاسو ژوند څهٔ څیز دے؟
دَ یو بړاس په شان دے چه دَ لږ ساعت دَ پاره ښکاره شو اَوْ بیا ختم شو. ١٥ دَ داسے وینا په ځائے تاسو
ته دا وئیل په کار دی چه”که مالِک غواړی نو مُونږ به ژوندی پاتے شُو اَوْ دا یا هغه کار به هم وکړُو.“ ١٦
خو اوس تاسو په خپلو ډُوزو فخر کوئ خو دا قِسم فخر کول بد دی.

١٧ نو بیا که څوک په ښو کولو پوهیږی اَوْ نهٔ ئے کوی،دَ هغهٔ دَ پاره دا گُناه ده.

یعقُوب باب ۵

دولتمندو ته خبردارے

١ اَئے دولتمندو! زما واورئ،تاسو په خپلو هغه مصیبتُونو چه راتلُونکی دی،ژړا اَوْ فریاد وکړئ. ٢ ستاسو
مال سخا شو اَوْ ستاسو جامے چینجو ووهلے. ٣ ستاسو سرهٔ اَوْ سپین زنگ شول اَوْ هغه زنگ به په تاسو
گواهی ورکوی اَوْ دَ اور په شان به ستاسو غوښه وسوزوی. تاسو په آخری ورځو کښے خزانه جمع کړے
ده. ٤ گورئ! کُومو مزدُورانو چه ستاسو په پټو کښے لؤ کړے دے،دَ هغوئ هغه مزدُوری چه تاسو ایساره
کړے ده،چغے وهئ اَوْ دَ لو کرو فریاد دَ قادر مُطابق خُدائے غوږُونو ته رسیدلے دے. ٥ تاسو په دُنیا کښے
عیشُونه اَوْ مزے وکړلے،اَوْ تاسو خپل ځانُونه دَ حلالیدو دَ ورځ دَ پاره څاربهٔ کړل. ٦ تاسو صادِق سړے
قصُوروار کړو اَوْ ومو وژلو،خو هغه ستاسو مُقابله نهٔ کوی.

صبر اَؤ دُعا

۷ نو اَئے ورُوڼو! دَ مالِک تر راتلو صبر وکړئ،ګورئ زمیندار دَ مزکے دَ قیمتی فصل په اِنتظار کښے دَ منی
اَؤ دَ سپرلی دَ باران تر وریدو پورے صبر کوی. ۸ نو تاسو هم صبر وکړئ اَؤ خپل زړُونه مضبُوط کړئ
ځکه چه دَ مالِک راتلل نزدے دی.

۹ اَئے ورُوڼو! دَ یو بل شکایت مه کوئ چه تاسو سزا ونهٔ مُومئ. ګورئ! قاضی په دروازه کښے ولاړ
دے. ۱۰ اَئے ورُوڼو! کُومو نبیانو چه دَ مالِک په نُوم کلام وکړو،هغوئ دَ تکلیفُونو تیرولو اَؤ دَ صبر کولو
نمُونه وګڼئ. ۱۱ ګورئ صبر کوُونکو ته مُونږ بختور وایُو. تاسو خو دَ ایوب دَ صبر حال آؤریدلے دے،اَؤ دَ
مالِک له طرفه چه دَ دے انجام وشو هغه مو هم معلُوم کړو،ځکه چه مالِک ډیر مهربان اَؤ رحیم دے.

۱۲ خو اَئے زما ورُوڼو! دَ ټولو نه لویه خبره دا ده چه قسم ونهٔ خورئ،نهٔ دَ آسمان اَؤ نهٔ دَ مزکے اَؤ نهٔ دَ
څهٔ بل څیز،بلکه دَ هو په ځائے هو وایئ اَؤ دَ نه په ځائے نه،دَ پاره دَ دے چه دَ سزا لائق ونهٔ ګرزئ.

۱۳ که په تاسو کښے څوک غم زپلے وی نو دُعا دِ وغواړی،که خوشحاله وی نو ثنا دِ ووائی. ۱٤ که په
تاسو کښے څوک بیمار وی نو دَ جماعت مشران دِ راوبلی اَؤ دَ هغهٔ دَ پاره دِ دُعا غواړی اَؤ دَ مالِک په
نُوم دِ هغه په تیلو غوړ کړی. ۱۵ اَؤ کُومه دُعا چه به په ایمان سره وغوښتے شی دَ هغے په وجه به بیمار
بچ شی،اَؤ مالِک به هغه پاڅوی اَؤ که هغهٔ ګناهُونه کړی وی نو هغه به هم ورته معاف شی. ۱٦ نو بیا
تاسو په خپلو کښے یو بل ته دَ خپلو خپلو ګُناهُونو اِقرار وکړئ اَؤ دَ یو بل دَ پاره دُعا وغواړئ چه شفا
ومُومئ. دَ صادِق دَ دُعا په اثر ډیر څهٔ کیدے شی. ۱۷ اِلیاس زمُونږ په شان اِنسان وُو،هغهٔ ډیر په جوش
سره دُعا وغوښته چه باران دِ ونهٔ وریږی،ځکه خو درے نیمو کالو پورے په مزکه باران ونهٔ وریدلو. ۱۸ بیا
چه هغهٔ دُعا وغوښته نو دَ آسمان نه اوبهٔ ووریدے اَؤ په مزکه فصل پیدا شو.

۱۹ اَئے زما ورُوڼو! که څوک په تاسو کښے دَ حق دَ لارے نه واوړی اَؤ بل څوک هغه راواړوی، ۲۰ نو
هغه دِ په دے پوهه شی چه څوک چه ګُناه ګار دَ ګمراهئ نه راواړوی،هغه یو کس دَ مرګ نه بچ کوی
اَؤ په ډیرو ګُناهُونو پړده اچوی.

This book from the Pashto Bible was downloaded from www.pashtozeray.org. Copyright Pashto Zeray, All Rights Reserved